

Padomes Direktīva

(1991. gada 18. jūnijs)

par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli

(91/477/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā Līguma 8.a pants nosaka, ka līdz 1992. gada 31. decembrim jāizveido iekšējais tirgus; tā kā iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumu ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte;

tā kā Eiropadome, tiekoties Fontenblo 1984. gada 25. un 26. jūnijā, skaidri noteica mērķi atcelt visas policijas un muitas formalitātes pie Kopienas iekšējām robežām;

tā kā pilnīga kontroles un formalitāšu atcelšana pie Kopienas iekšējām robežām saistīta ar dažu būtisku nosacījumu izpildi; tā kā baltajā grāmatā "Par iekšējā tirgus pabeigšanu" Komisija ir norādījusi, ka pārvadājamo objektu un personu drošības kontroles atcelšana, cita starpā, ir saistīta ar tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz ieročiem;

tā kā ieroču glabāšanas kontroles atcelšana pie Kopienas iekšējām robežām rada vajadzību pieņemt efektīvus noteikumus, kas ļautu dalībvalstīs veikt kontroli pār šaujamo ierociem un to pārvietošanu uz citu dalībvalsti; tā kā tādēļ jāatceļ sistemātiskas kontroles pie Kopienas iekšējām robežām;

tā kā savstarpēja uzticēšanās personu drošības aizsardzības jomā, ko starp dalībvalstīm radīs šie noteikumi, būs lielāka, ja tiem pamatā būs daļēji saskaņoti tiesību akti; tā kā tādēļ būtu derīgi noteikt to šaujamo ierociem kategoriju, kuru iegāde un glabāšana privātpersonām būtu jāaizliedz, jāpakļauj atļaujas saņemšanai, vai arī jāpakļauj deklarēšanai;

tā kā pārvietošanās no vienas dalībvalsts uz otru ar ierociem būtu principā jāaizliedz; tā kā atkāpe no tā ir pieļaujama tikai tad, ja ir paredzēta kārtība, kas ļauj dalībvalstīm būt informētām par to, ka viņu teritorijā tiks ieviests šaujamierocis;

tā kā tomēr jāpieņem elastīgāki noteikumi attiecībā uz medībām un šaušanu mērķī, lai izvairītos no personu brīvas kustības ierobežošanas vairāk, nekā tas nepieciešams;

tā kā šī direktīva neiespaido dalībvalstu tiesības veikt pasākumus nelegālas ieroču tirdzniecības novēršanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

Darbības joma

1. pants

1. Šajā direktīvā vārdiem "ieroči" un "šaujamoieči" ir tāda nozīme, kāda tiem piešķirta I pielikumā. Šaujamoieči ir klasificēti un definēti šā pielikuma II nodaļā.

2. Šajā direktīvā "tirgotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kuras arods vai nodarbošanās pilnīgi vai daļēji ir šaujamoieču ražošana, tirdzniecība, maiņa, izīrēšana, labošana vai pārveidošana.

3. Šajā direktīvā persona tiek uzskatīta par tās valsts iedzīvotāju, kura minēta adresē, kas norādīta tās dzīvesvietu noteicošā dokumentā, piemēram, pasē vai personas apliecībā, ko iesniedz dalībvalsts iestādēm vai tirgotājam, kad notiek pārbaude, glabājot vai iegādājoties ieroci.

4. "Eiropas šaujamoieču apliecība" ir dokuments, kuru pēc dalībvalsts iestāžu pieprasījuma izsniedz personai, kura likumīgi kļūst par šaujamoieču īpašnieku un to lieto. Tās maksimālais derīguma termiņš ir pieci gadi. Derīguma termiņu var pagarināt. Ja apliecībā ierakstīti tikai D kategorijas šaujamoieči, tās maksimālais derīguma termiņš ir desmit gadi. Tajā ir II pielikumā noteiktā informācija. "Eiropas šaujamoieču apliecība" ir dokuments, kuru nevar nodot citai personai un kurā ieraksta apliecības īpašnieka īpašumā esošo un lietoto šaujamoieci vai šaujamoiečus. Apliecība vienmēr glabājas pie personas, kura šaujamoieci lieto. Apliecībā norāda izmaiņas šaujamoieču glabāšanā vai īpašībās, kā arī šaujamoieču nozaudēšanu vai zādzību.

2. pants

1. Šī direktīva neierobežo valstu noteikumu piemērošanu attiecībā uz ieroču nēsāšanu, medībām vai šaušanu mērķī.

2. Šo direktīvu nepiemēro, kad saskaņā ar valstu tiesību aktiem ieročus un munīciju iegādājas un glabā bruņotie spēki, policija, valsts iestādes vai kolekcionāri un organizācijas, kuras saistītas ar ieroču kultūras un vēstures aspektiem un kuras par tādām atzinušas dalībvalstis, kuru teritorijā tās reģistrētas. Šo direktīvu nepiemēro arī kara ieroču un munīcijas tirdznieciskajai aprītei.

3. pants

Dalībvalstis savos tiesību aktos var pieņemt noteikumus, kas ir stingrāki nekā šajā direktīvā noteiktie, ievērojot tiesības, ko iedzīvotājiem piešķir 12. panta 2. punkts.

2. NODAĻA

Tiesību aktu saskaņošana attiecībā uz šaujamoiečiem

4. pants

Attiecībā vismaz uz A un B kategoriju katra dalībvalsts pakļauj tirgotāja darbību tās teritorijā tādiem nosacījumiem kā atļaujas saņemšana, pamatojoties vismaz uz tirgotāja privātās un

profesionālās godprātības pārbaudi. Juridiskas personas gadījumā pārbauda personu, kas vada uzņēmumu. Attiecībā uz C un D kategoriju katra dalībvalsts, kas nepakļauj tirgotāja darbību atļaujas saņemšanai, to pakļauj deklarēšanai.

Katram tirgotājam ir jāievieš uzskaites žurnāls, kurā reģistrē informāciju par visiem A, B un C kategorijas šaujamieročiem, kurus tas saņēmis un pārdevis, iekļaujot ziņas, kas ļautu ieroci identificēt, jo īpaši tipu, ražotāju, modeli, kalibru un sērijas numuru, kā arī piegādātāja un pircēja vārdu un adresi. Dalībvalstis regulāri pārbauda, kā tirgotāji ievēro šo prasību. Tirgotājs uzskaites žurnālu saglabā piecus gadus, pat ja viņš savu darbību jau ir beidzis.

5. pants

Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj B kategorijas šaujamieroču iegādi un glabāšanu tikai personām, kurām ir dibināts iemesls un:

- a) kurām ir 18 vai vairāk gadu, izņemot medībām vai šaušanai mērķī;
- b) kuras neapdraud sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību.

Neskarot 3. pantu, dalībvalstis atļauj C un D kategorijas šaujamieroču iegādi un glabāšanu personām, kuras atbilst šā panta pirmās daļas a) punkta nosacījumiem.

Dalībvalstis var anulēt šaujamieroča glabāšanas atļauju, ja vairs nav izpildīts kāds no pirmās rindkopas b) punkta nosacījumiem.

Dalībvalstis nevar aizliegt to teritorijā dzīvojošām personām glabāt citā dalībvalstī iegādātu ieroci, ja vien tās neaizliedz tāda paša ieroča iegādi savā teritorijā.

6. pants

Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai aizliegtu A kategorijas šaujamieroču un munīcijas iegādi un glabāšanu. Īpašos gadījumos kompetentās iestādes var piešķirt atļaujas šādiem šaujamieročiem un munīcijai, ja tas nav pretrunā ar sabiedrisko kārtību vai drošību.

7. pants

1. Dalībvalsts teritorijā neviens nedrīkst iegādāties B kategorijas šaujamieroci bez šīs dalībvalsts atļaujas.

Šādu atļauju nevar izsniegt citas dalībvalsts iedzīvotājam bez šīs citas dalībvalsts iepriekšējas piekrišanas.

2. Dalībvalsts teritorijā neviens nevar glabāt B kategorijas šaujamieroci bez šīs dalībvalsts atļaujas. Ja persona ir citas dalībvalsts iedzīvotājs, šo dalībvalsti attiecīgi informē.

3. Atļauja B kategorijas šaujamieroča iegādei un atļauja tā glabāšanai var būt vienkārša administratīva lēmuma formā.

8. pants

1. Neviens nevar glabāt C kategorijas šaujamieroci, ja tas nav deklarēts tās dalībvalsts iestādēm, kurā šo ieroci glabā.

Dalībvalstis nodrošina visu to C kategorijas šaujamoču obligātu deklarēšanu, kuri šobrīd atrodas to teritorijā, bet kuri nav iepriekš deklarēti viena gada laikā, kopš stājušies spēkā attiecīgās valsts noteikumi, kas transponē šo direktīvu.

2. Katrs pārdevējs, tirgotājs vai privātpersona par katra C kategorijas šaujamoča apriti vai tālāku nodošanu informē tās dalībvalsts iestādes, kurā tā notiek, sniedzot sīkas ziņas, pēc kurām var identificēt šaujamočus un personu, kura to iegādājusies. Ja persona, kura iegādājusies šādu šaujamoču, ir citas dalībvalsts iedzīvotājs, šo citu dalībvalsti par iegādi informē tā dalībvalsts, kurā iegāde notikusi, un persona, kura šaujamočus iegādājusies.

3. Ja dalībvalsts aizliedz vai pakļauj atļaujas saņemšanai B, C vai D kategorijas šaujamoča iegādi vai glabāšanu tās teritorijā, tā par to informē citas dalībvalstis, kuras šajā sakarā iekļauj īpašu paziņojumu jebkurā Eiropas šaujamoču apliecībā, ko tās šādam šaujamočim izdod saskaņā ar 12. panta 2. punktu.

9. pants

1. A, B vai C kategorijas šaujamoča tālāka nodošana personai, kas nav attiecīgās dalībvalsts iedzīvotājs, ievērojot atbilstību 6., 7. un 8. panta noteikumiem, ir atļauta:

- ja personai, kas to iegādājas, saskaņā ar 11. pantu ir atļauja pašai to pārvest uz valsti, kurā tā pastāvīgi dzīvo,

- ja persona, kas to iegādājas, iesniedz rakstisku deklarāciju, kas apliecina un pamato tās nodomu glabāt šaujamočus tajā dalībvalstī, kur tā to iegādājusies, ar nosacījumu, ka tā šajā dalībvalstī atbilst juridiskajiem kritērijiem šaujamoča glabāšanai.

2. Dalībvalstis var atļaut šaujamoča pagaidu tālāku nodošanu saskaņā ar to noteikto kārtību.

10. pants

Noteikumi munīcijas iegādei un glabāšanai ir tādi paši kā to šaujamoču glabāšanai, kuriem munīcija domāta.

3. NODAĻA

Formalitātes ieroču pārvietošanai Kopienā

11. pants

1. Neskarot 12. pantu, šaujamočus var pārvest no vienas dalībvalsts uz otru tikai saskaņā ar turpmākajos punktos noteikto kārtību. Šie noteikumi attiecas arī uz šaujamoču nosūtīšanu, pārdodot tos pēc pasūtījuma pa pastu.

2. Ja šaujamočus jāpārved uz citu dalībvalsti, attiecīgā persona pirms tam iesniedz tai dalībvalstij, kurā šaujamočs atrodas, šādas ziņas:

- tās personas vārdu un adresi, kura pārdod vai atbrīvojas no šaujamoča, kā arī personas, kura to iegādājas vai iegūst, vai, ja vajadzīgs, īpašnieka vārdu un adresi,

- adresi, uz kuru šaujamočs jānosūta vai jānogādā,

- nosūtāmo vai nogādājamo šaujamieroču skaitu,
- sīkas ziņas, kas ļauj šaujamieroci identificēt, kā arī norādi, ka šaujamierocis izgājis pārbaudi saskaņā ar 1969. gada 1. jūlija Konvenciju par vieglo ieroču marķējuma savstarpēju atzīšanu,
- pārvešanas veidu,
- izvešanas datumu un paredzamo ieviešanas datumu.

Pēdējos divos ievilkumos minētā informācija nav jāsniedz, ja pārvešana notiek tirgotāju starpā.

Dalībvalsts pārbauda apstākļus, kādos pārvešanai jānotiek, jo īpaši attiecībā uz drošību.

Ja dalībvalsts atļauj šādu pārvešanu, tā izsniedz licenci, kas ietver visas pirmajā apakšpunktā minētās ziņas. Šāda licence pavada šaujamieroci, kamēr tas sasniedz galamērķi; to uzrāda vienmēr, kad to pieprasa dalībvalstu iestādes.

3. Tādu šaujamieroču pārvešanas gadījumā, kas nav kara ieroči, kuri saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 2. punktu neiekļaujas tās darbības jomā, katra dalībvalsts piešķir tirgotājiem tiesības veikt šaujamieroču pārvešanu no tās teritorijas tirgotājam, kurš reģistrēts citā dalībvalstī bez 2. punktā minētās iepriekšējās atļaujas. Šim mērķim tā izsniedz atļauju, kas derīga ne vairāk kā trīs gadus un ko jebkurā brīdī ar pamatotu lēmumu var pārtraukt vai anulēt. Šaujamieroci līdz tā galamērķim jāpavada dokumentam, kurā ir atsauce uz minēto atļauju; tas jāuzrāda vienmēr, kad to pieprasa dalībvalstu iestādes.

Ne vēlāk kā pārvešanas brīdī tirgotājs dara zināmas tās dalībvalsts iestādēm, no kuras pārvedums veicams, visas 2. punkta pirmajā daļā uzskaitītās sīkas ziņas.

4. Katra dalībvalsts apgādā pārējās dalībvalstis ar to šaujamieroču sarakstu, kuru ieviešana tās teritorijā nav atļauta bez tās iepriekšējas piekrišanas.

Šādus šaujamieroču sarakstus dara zināmus tirgotājiem, kuri saņēmuši apstiprinājumu šaujamieroču pārvešanai bez iepriekšējas atļaujas saskaņā ar 3. punktā noteikto kārtību.

12. pants

1. Ja neizmanto 11. pantā noteikto kārtību, nav atļauta šaujamieroča glabāšana ceļojuma laikā caur divām vai vairākām dalībvalstīm, ja vien attiecīgā persona nav ieguvusi katras šīs dalībvalsts atļauju.

Dalībvalstis var piešķirt šādu atļauju vienam vai vairākiem ceļojumiem uz ne vairāk kā vienu gadu ilgu laiku, un šo atļauju var pagarināt. Atļaujas ieraksta Eiropas šaujamieroču apliecībā, kas ceļotājam jāuzrāda vienmēr, kad to pieprasa dalībvalstu iestādes.

2. Neraugoties uz 1. punktu, mednieki attiecībā uz C un D kategoriju, kā arī sporta šāvēji attiecībā uz B, C un D kategoriju var bez iepriekšējas atļaujas glabāt vienu vai vairākus šo kategoriju ieročus ceļojuma laikā caur divām vai vairākām dalībvalstīm ar mērķi veikt viņiem atbilstīgās darbības, ar nosacījumu, ka viņiem ir Eiropas šaujamieroču apliecība, kurā šis šaujamierocis vai šaujamieroci uzskaitīti, un ar nosacījumu, ka viņi spēj pamatot sava ceļojuma iemeslus, konkrēti, uzrādot ielūgumu.

Tomēr šī atkāpe neattiecas uz ceļojumiem uz dalībvalsti, kura aizliedz attiecīgā šaujamieroča iegādi un glabāšanu vai kura saskaņā ar 8. panta 3. punktu pakļauj to atļaujas saņemšanai; šādā gadījumā Eiropas šaujamieroču apliecībā par to tiek izdarīts speciāls ieraksts.

Saistībā ar 17. pantā minēto ziņojumu Komisija, konsultējoties ar dalībvalstīm, arī apsvērs otrās daļas piemērošanas ietekmi, jo īpaši attiecībā uz tās ietekmi uz sabiedrisko drošību un kārtību.

3. Saskaņā ar līgumiem par valstu dokumentu savstarpēju atzīšanu, divas vai vairāk dalībvalstis var paredzēt elastīgākus noteikumus šaujamieroču aprītei savās teritorijās nekā šajā pantā noteiktie.

13. pants

1. Katra dalībvalsts dara zināmu visu tās rīcībā esošo noderīgo informāciju par notikušu šaujamieroču pārvešanu tai dalībvalstij, uz kuru šī pārvešana notikusi.

2. Visu informāciju, ko dalībvalstis par šaujamieroču pārvešanu saņem saskaņā ar 11. pantā noteikto kārtību un par tādu personu, kas nav dalībvalsts iedzīvotāji, veiktu šaujamieroču iegādi un glabāšanu saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 8. panta 2. punktu, tās paziņo galamērķa dalībvalstīm ne vēlāk kā attiecīgās pārvešanas brīdī, un, ja vajadzīgs, ne vēlāk kā to pārvešanas brīdī uz tranzīta dalībvalstīm.

3. Dalībvalstis vēlākais līdz 1993. gada 1. janvārim rada informācijas apmaiņas tīklus šā panta piemērošanai. Tās informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par valsts iestādēm, kuras atbildīgas par informācijas nodošanu un saņemšanu un par 11. panta 4. punktā minēto formalitāšu piemērošanu.

14. pants

Dalībvalstis pieņem visus attiecīgos noteikumus, kas aizliedz iekļūt to teritorijā:

- šaujamierocim, izņemot 11. un 12. pantā noteiktos gadījumus, ar nosacījumu, ka tajos noteiktie nosacījumi ir izpildīti,

- ierocim, kas nav šaujamierocis, ar nosacījumu, ka to atļauj attiecīgās dalībvalsts noteikumi.

4. NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

15. pants

1. Dalībvalstis pastiprina kontroli par ieroču glabāšanu uz Kopienas ārējām robežām. Tās jo īpaši nodrošina, ka ceļotāji no trešajām valstīm, kas paredzējuši doties tālāk uz citu dalībvalsti, ievēro 12. pantu.

2. Šī direktīva nekavē dalībvalstis vai transportlīdzekļa personālu veikt pārbaudes brīdī, kad notiek iekāpšana transportlīdzeklī.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par veidu, kādā tiek veikta 1. un 2. punktā minētā pārbaude. Komisija salīdzina šo informāciju un dara to pieejamu visām dalībvalstīm.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par to noteikumiem, ietverot izmaiņas saistībā ar ieroču iegādi un glabāšanu, ja šo valstu tiesību akti ir stingrāki nekā minimālais standarts, kas tām jāpieņem. Komisija šādu informāciju nodod tālāk dalībvalstīm.

16. pants

Dalībvalstis ievieš sodus par to noteikumu neievērošanu, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Šādiem sodiem jābūt pietiekamiem, lai veicinātu šo noteikumu ievērošanu.

17. pants

Piecu gadu laikā kopš šīs direktīvas transpozīcijas valstu tiesību aktos Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par situāciju, kas radusies šīs direktīvas piemērošanas rezultātā; līdz ar ziņojumu, ja vajadzīgs, iesniedz priekšlikumus.

18. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai laikus izpildītu šīs direktīvas prasības un lai šīs direktīvas paredzētie pasākumi varētu stāties spēkā ne vēlāk kā 1993. gada 1. janvārī. Tās par veiktajiem pasākumiem tūlīt informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

Dalībvalstīm paredzot šos pasākumus, tajos ir atsauce uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajām publikācijām. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

19. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1991. gada 18. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. Wohlfart

[1] OV C 235, 1.9.1987., 8. lpp. un OV C 299, 28.11.1989., 6. lpp.

[2] OV C 231, 17.9.1990., 69. lpp. un OV C 158, 17.6.1991., 89. lpp.

[3] OV C 35, 8.2.1988., 5. lpp.

I PIELIKUMS

I. Šajā direktīvā "ierocis" ir:

- jebkurš ierocis, kā noteikts šā pielikuma II nodaļā,

- ieroči, kas nav šaujamo ieroču, kā noteikts valsts tiesību aktos.

II. Šajā direktīvā "šaujmierocis" ir:

A. Jebkurš priekšmets, kurš iekļaujas vienā no turpmāk minētām kategorijām, ja vien nav tā, ka tas atbilst definīcijai, bet ir izslēgts no tās kāda III nodaļā minēta iemesla dēļ.

A kategorija – Aizliegtie šaujmieroči

1. Sprāgstošas militārās raķetes un granātmetēji.
2. Automātiskie šaujmieroči.
3. Šaujmieroči, kas nomaskēti par citiem priekšmetiem.
4. Munīcija ar bruņusitējām, sprāgstošām vai aizdedzinošām lodēm un lodes šādai munīcijai.
5. Pistoļu un revolveru munīcija ar lodēm, kuras pēc saskarsmes izplešas, un lodes šādai munīcijai, izņemot ieročus medībām vai šaušanai mērķī personām, kam ir tiesības tos lietot.

B kategorija – Šaujmieroči, kuriem jāsaņem atļauja

1. Pusautomātiski vai pārlādējami īsstobra šaujmieroči.
2. Vienšāviena īsstobra šaujmieroči ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas centru.
3. Vienšāviena īsstobra šaujmieroči, kuru kopējais garums ir mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas maliņu.
4. Pusautomātiski garstobra šaujmieroči, kuru aptverē un patronu nodalījumā kopā var būt vairāk nekā trīs patronas.
5. Pusautomātiski garstobra šaujmieroči, kuru aptverē un patronu nodalījumā kopā nevar būt vairāk nekā trīs patronas, ja lādējamā ierīce ir noņemama vai ja nav skaidrs, ka ieroci ar parastiem darbarīkiem nevar pārveidot par ieroci, kura aptvere un patronu nodalījums var kopā saturēt vairāk nekā trīs patronas.
6. Pārlādējami un pusautomātiskie garstobra šaujmieroči ar gludu stobru, kura garums nepārsniedz 60 cm.
7. Pusautomātiski šaujmieroči civilai lietošanai, kuri atgādina ieročus ar automātiskiem mehānismiem.

C kategorija – Šaujmieroči, kas jādeklarē

1. Pārlādējami garstobra šaujmieroči, kas nav uzskaitīti B kategorijas 6. punktā.
2. Vienšāviena garstobra šaujmieroči ar vītņstobru.
3. Pusautomātiski garstobra šaujmieroči, kas nav uzskaitīti B kategorijas 4. – 7. punktā.
4. Vienšāviena īsstobra šaujmieroči, kuru kopējais garums nav mazāks par 28 cm, ar patronām, kurām uzsiens notiek pa patronas maliņu.

D kategorija – Citi šaujamieroči

Vienšāvienu garstobra šaujamieroči ar gludu stobru.

B. Jebkura būtiska šādu šaujamieroču daļa:

aizslēga mehānisms, patronu nodalījums un šaujamieroča stobrs, kas, atsevišķi ņemot, ir ietverti šaujamieroču kategorijā, kurai tie uzliedami vai ir uzlikti.

III. Šajā pielikumā priekšmetus, kas atbilst "šaujamieroča" definīcijai, tajā neiekļauj, ja tie:

a) ir padarīti īslaicīgi nepiemēroti lietošanai ar tehniskām procedūrām, kuras garantē vai atzīst oficiāla organizācija;

b) ir paredzēti trauksmes, signalizēšanas, dzīvības glābšanas, dzīvnieku kaušanas, zvejas ar harpūnu vai arī rūpnieciskiem vai tehniskiem nolūkiem, ar nosacījumu, ka tos var izmantot tikai minētajiem nolūkiem;

c) tiek uzskatīti par antīkiem ieročiem vai to reprodukcijām, ja tie nav iekļauti iepriekšējās kategorijās un ir pakļauti valsts tiesību aktiem.

Līdz sadarbībai Kopienas līmenī dalībvalstis var piemērot šajā nodaļā uzskaitītajiem šaujamieročiem valsts tiesību aktus.

IV. Šajā pielikumā:

a) "īsstobra šaujamierocis" ir šaujamierocis ar stobru, kurš nepārsniedz 30 centimentrus vai kura kopējais garums nepārsniedz 60 centimentrus;

b) "garstobra šaujamierocis" ir jebkurš šaujamierocis, kurš nav īsstobra šaujamierocis;

c) "automātiskais šaujamierocis" ir šaujamierocis, kas pārlādējas automātiski katru reizi, kad izšauta viena patrona un ar kuru var izšaut vairāk nekā vienu patronu ar vienu gaiļa piespiedienu;

d) "pusautomātiskais šaujamierocis" ir šaujamierocis, kas pārlādējas automātiski katru reizi, kad izšauta viena patrona un ar kuru var izšaut tikai vienu patronu ar vienu gaiļa piespiedienu;

e) "pārlādējams šaujamierocis" ir šaujamierocis, kuru pēc vienas patronas izšaušanas ir paredzēts pārlādēt no aptveres vai cilindra ar roku;

f) "vienšāvienu šaujamierocis" ir šaujamierocis bez aptveres, kuru pielādē pirms katra šāvienu, ar roku ieliekot patronu patronu nodalījumā vai aizslēgā pie stobra resgaļa;

g) "munīcija ar bruņusitējām lodēm" ir munīcija militārai lietošanai, kuras lode ir apvalkā un ar urbjošu cietu serdi;

h) "munīcija ar sprāgstošām lodēm" ir munīcija militārai lietošanai, kuras lode satur maisījumu, kas pēc saskarsmes eksplodē;

i) "munīcija ar uzliesmojošām lodēm" ir munīcija militārai lietošanai, kuras lode satur ķīmisku maisījumu, kas pārvēršas liesmā kontaktā ar gaisu vai pēc saskarsmes.

II PIELIKUMS

EIROPAS ŠAUJAMIEROČU APLIECĪBA

Apliecībā jābūt šādām nodaļām:

- a) īpašnieka identitāte;
- b) ieroča vai šaujamo ieroča identifikācija, iekļaujot norādi uz kategoriju direktīvas nozīmē;
- c) apliecības derīguma termiņš;
- d) nodaļa apliecību izdevušās dalībvalsts lietošanai (atļauju tips un norādes, utt.);
- e) nodaļa citu dalībvalstu ierakstiem (atļaujas iekļūt to teritorijā, utt.);
- f) paziņojumi:

"Tiesības ceļot uz citu dalībvalsti ar vienu vai vairākiem šajā apliecībā norādītiem B, C vai D kategorijas šaujamo ieročiem ir atkarīgas no vienas vai vairākām attiecīgām iepriekšējām atļaujām no apmeklējamās dalībvalsts. Šo vai šīs atļaujas var ierakstīt apliecībā.

Iepriekš minētā iepriekšējā atļauja principā nav vajadzīga, lai ceļotu ar C vai D kategorijas šaujamo ieroči ar mērķi medīt, vai arī ar B, C vai D kategorijas šaujamo ieročiem ar nolūku piedalīties šaušanā mērķī, ar nosacījumu, ka ceļotājam ir šaujamo ieroča apliecība un tas var minēt ceļojuma iemeslu."

Ja kāda dalībvalsts saskaņā ar 8. panta 3. punktu ir informējusi pārējās dalībvalstis, ka noteiktu B, C vai D kategorijas šaujamo ieroču glabāšana ir aizliegta vai par to jāsaņem atļauja, pievieno vienu no sekojošajiem paziņojumiem:

"Ieceļot... (attiecīgā valsts/valstis) ar... (identifikācija) šaujamo ieroči ir aizliegti."

"Ieceļošana... (attiecīgā valsts/valstis) ar... (identifikācija) šaujamo ieroči ir pakļauta atļaujas saņemšanai."